

VITOMIR F. JELENC: V boju z Albanci leta 1915. (Dalje.)

Ali nismo imeli časa, da si ogledamo zavzeti položaj, morali smo naprej... vse višje in višje smo se spenjali, nikjer ni bilo poti, nikjer steze, plazili smo se po pečinah, skakali od skale do skale, ali od Albanca nikjer sledu; vedeli nismo niti kje so, niti koliko jih je.

Okoli poldneva smo se približali prvi albanski vasi Vladimirci. Oprezno so se splazilo naše patrolje do vasi, ker smo dobro poznali način albanskega vojskovanja; v svojem fanatizmu se poskrjuje po hišah in čakajo, da pridejo večji oddelki vojakov v vas, potem pa naenkrat od vseh strani začno streljati iz svojih skrivališč! Naše predstraže so natančno preiskale vso vas in potem javile, da je vse v redu. Šli smo skozi vas, ki je bila kakor izumrla, žive duše ni bilo nikjer; vse prebivalstvo je pobegnilo, kar je moglo nositi orožje, je bilo s Kačaki, ženske, stari in otroci so se skrili po nepristopnih skrivališčih. Prešli smo tako nekaj vasi, a nikjer ni bilo žive duše...

Najtežje nam je bilo orientirati se v tem skalovju, specialne in generalne karte so bile jako pomanjkljive in nezanesljive, ljudi nikjer, da bi jih mogli vprašati, zato smo se morali držati samo smeri ravno proti zapadu. Vse naokoli so bile same skale, nikjer niti enega drevesa, nikjer najmanjše sence, solnce se je upiralo v skale in pripekalo, kakor v največjem poletju.

Dospeli smo na malo gorsko planoto, bilo je že precej pozno popoldne, tu smo obstali in kmalu dobili povelje, da tu prenočimo; hitro smo si postavili šatore, eeveda slame in sena ni bilo, tako da smo počivali na golem kamenju. Ves dan nismo okusili ničesar, zato so nam šle v slast konzerve, a zraven smo si s suhorjem lomili zobe.

Vsi trudni smo polegali, straže so bile na svojih mestih... ali naenkrat se oglase od vseh strani albanske puške; planili smo pokoncu; zavarovani nismo bili od nobene strani, a puške so pokale od vseh strani, nastala je precejšnja zmešnjava, ki pa je trajala le kratak čas, zadonela so ostra povelja, in hitro smo bili vsak na svojem mestu; imeli smo samo to srečo, da smo si mogli iz kamenja hitro sezidati male grudobrane, odprli smo ogenj na vse strani, in pod našim ognjem so začeli nastopati naši oddelki v večjih presledkih; tudi moj oddelek je prišel na vrsto, dobili smo povelje, da zasedemo mal greben, odkoder so padali strelji nam naravnost v bok; po oden in eden smo morali teči preko planote, ali Albanec je izboren strelec, koliko njih je padlo, ko so tekli, da se približajo podnožju grebena!

Speli smo se že precej visoko pod greben, in tu sem imel prvič približno opazovati premeteno albansko zvijačo, katere se Albanci uspešno poslužujejo v borbi. Med posameznimi skalami smo videli različno male albanske kapice in mislili smo, da je tam njih skrivališče, prav pridno smo streljali tja, bilo je nekaj dobrih pogodbok, videli smo kako je odletela kapica... ali ogenj smo dobivali od druge strani, kjer nismo opazili prav ničesar... Kmalu so izginile kapice in se pokazale na popolnoma nasprotni strani, mi smo mislili, da so Albanci vzeli drugo skrivališče in začeli obstreljevati v tem smeru, ali zopet smo dobili ogenj od nasprotne strani, tako se ponavljalo parkrat. Nikamor nismo mogli naprej, kamor smo se obrnili, vedno smo dobili ogenj od nasprotne strani. Po dolgem naporu se je šele posrečilo našim vrlim topničarjem, da so na rokah prenesli male brdske tope na nepristopne pečine in od tam začeli obstreljevati na vse strani albanske položaje; pod okriljem topov smo napredovali in dospeli do albanskih utrjenj, ki so bila pa zopet prazna; Albanci so zopet pobegnili... ali na onem mestu, kjer smo videli one albanske kapice, in kjer smo domnevali, da so dobro utrjeni Albanci, tam smo našli nekaj prestreljenih kapic, tako smo spoznali albansko zvijačo, postavijo namreč svoje čepice tako, da jih sovražnik vidi, da misli, da so tam Albanci, a oni se skrivajo na nasprotnem kraju in od strani obstreljujejo napadalce.

Zmračilo se je že, ko smo pregledali Albanca, ali nismo se mogli vrniti v taborišče, ker smo morali ostati na predstraži v zavzetih albanskih po-

ložajih. Vso noč smo stražili in proti jutru smo se začeli pomikati naprej. Borbe so trajale ves dan, ne borbe v pravem pomenu besede, ampak prave s tolpmi Kačakov, ki so se zastavljali na vsakem pripravnem grebenu in nam zabranjevali prehode; tako smo mogli le počasi napredovati. Plazili smo se skozi čeri, in ko smo najmanj mislili, so zadonele puške in ponavljala se je igra obkoljevanja in približevanja, ali kakor hitro smo zavzeli tak albanski položaj, ki ga je morda branilo le par predzračev, smo dobili ogenj od druge strani... in tako je šlo ves dan!

Kamorkoli smo prišli, nikjer ni bilo žive duše, vse je bilo prazno in zapuščeno.

To naše potikanje in počasno napredovanje je trajalo nekaj dni, ali

prišli smo le malo naprej. Podnevi je še nekako šlo, ali noči so bile jako nevarne, taborili smo vedno na prostem, na odprtih krajih, a v vednem pričakovanju, da nas napadejo Albanci iznenada. Sicer je jako redko, da Albanci napadejo ponoči, ker je to pod njihovo častjo, da bi se borili v temi, ali opreznost je bila vendarle dobra.

Bil sem na predstraži precej daleč od svojega oddelka, službo smo nastopili v prvem mraku; vso noč nismo opazili nič sumljivega; ko se je pa začelo daniti, smo slišali naenkrat ne daleč od nas nekake stopinje po pesku; v trenutku smo bili pripravljeni, puške smo naslonili na grudobran, odvili smo si bombe in čakali, ali videlo se ni ničesar, bilo je še preveč temno; niti premaknili se ni-

smo, komaj smo si upali dihati; slišali smo različno korake in to ne daleč od nas! Previdni in opreznosti so bili ti koraki, pritajeni, ali v jutranji tišini so se vendarle različno čuli.

Naenkrat zagledamo kakih petdeset metrov pred seboj štiri postave!

„Stoj! Kdo je?“

Takrat so pa te štiri postave padale na tla, ležale nekaj časa nepremično, a nato se začele plaziti naprej!

V drugič je zadonel naš poziv: „Stoj!“

Odgovora ni bilo, ali postave so se začele zopet plaziti naprej... po tretjem pozivu je naša straža oddala dva strela, a od one strani smo čuli hreščočo ženske klice.

Skočili smo tja in našli štiri Albanke, ki so se tiščale skupaj kakor ovce v ognju in vse drgetale strahu. Začeli smo jih vpraševati, ali one niso razumele, gledale so samo široko odprtimi očmi v nas in se tresle po vsem telesu; okoli njih pa so bile razmetane velike torbe, ki so jih pometale od sebe, vzeli sem eno, ali bila je jako težka, iztresel sem jo, in iz nje so padale pogače koruznega kruha in pa najrazličnejša municija, bili so to patroni za revolverje in puške vseh sistemov in kalibrov, bile so tudi novo vlvite svinčenke; pregledali smo tudi ostale torbe in v vseh našli isto vsebino.

(Dalje prih.)

Lastnik in izdajatelj
Konzorcij „Jutra“
Odgovorni urednik Vit. F. Jelenc.

Mali oglasi.

Ure, žepne, popravlja nasproti glavne pošte F. Čuden Stn, urar v Ljubljani. 91 10-1

Po zelo znižani ceni dvokolesa, plašč, očni nova in vsakovrstni deli, karbidne svetilke, gorilci itd. Šivalni stroji in v popravilo dvokolesa in razni stroji pri BATJELU, Ljubljana, Starl trg št. 28. 67 10-4

Višek preprostosti. Olajšano in okrajšano dvojno knjigovodstvo. Takoj in lahko uporabljivo za vsako podjetje. Sestavljen Kovač v Mariboru, Krekova ulica 6. Prospekt zastoj. 73 5-5

Štedilnik, pripraven, se zaradi pomanjkanja prostora proda. Več se zve v upravništvu „Jutra“. 32 5

Suhe gobe, laneno seme, kumno ter vse druge deželne pridelke kupuje trgovina s semeni: Sever & Komp., Ljubljana, Wolfova ulica št. 12. 13 10-7

Učna in zanesljiva ženska, ki se v Ljubljani dobro spozna, dobi lep postranski služček. Zglašaj naj se v upravništvu „Jutra“.

Upravnik za dnevnik v Mariboru se išče. Ponudbe naj se sporoče upravništvu „Jutra“, Sodna ulica 6.

Obl. konces. informacijski zavod
Drago Beseljak

Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 5, dobavlja vse kreditne in privatne informacije v tu- in inozemstvu. V abonementu ter posamezno cene zmerne. 10 3

Koruza za krmo se dobi od 100 kg dalje pri trvdki **JOS. ZIDAR** 84 Ljubljana, Dunajska c. 31. 3-2

Prva kranjska vrvarna
Ivan N. Adamič
Liubljana. 2-1
Telefon 441. Lastni izdelki! Postrežba točna!

„JADRAN“
d. z. o. z.
Liubljana, Dunajska cesta št. 9
ima v skladišču in oddaja po najnižjih cenah:
Pšenično in koruzno moko, koruzni zdrob, pšenico in koruzo v zrnu, oves, koruzo za krmo.
Sladkor, ameriški rjavi v vrečah in beli češki v kockah, kavo, olje, sir, sol, riž, vžigalice, milo.
21 104-4

DELNIŠKA TISKARNA
D. D.
(prej Tiskarna Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg)
v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 16

se priporoča

za izdelovanje vseh tiskovin od posetnic do najumetnejšega barvnega tiska, kakor tudi za natiskovanje listov, časopisov, trgovinskih in uradnih tiskovin. Vsa ta dela izvršuje kar najhitreje in po strogo strokovnih pravilih. '35 3

Obenem priporoča svojo najbolje urejeno **knjigovoznico,** ki izvršuje knjigoveška dela od najpreprosteje do najfineje vrste.

Inserati „Jutra“ imajo velik uspeh!

Amerikansko strojno olje
Olje, lahko, za vretena; olje za transmisije; olje, strojno za poljedelske stroje; olje, strojno za težke stroje; olje za avtomobile, lahko; olje „ „ „ , izredno težko; olje za cilindre; olje proti prahu. 57 104-4
Glavna zaloga:
Medić, Rakovec & Zankl, d. z. o. z. prej A. Zankl novi sinovi.

Naročajte in čitajte
Zbirko političnih, gospodarskih in socijalnih spisov, ki jo izdaja Tiskovna zadruga v Ljubljani, Sodna ulica št. 6:
I. zvezek: Dr. A. Zalokar, Ljudsko zdravje, cena 5 K.
II. zvezek: Dr. B. Derč, Dojenček, njega negovanje in prehrana, cena 5 K.
III. zvezek: Dr. J. Demšar, Spolna bolezen, cena 8 K.
IV. zvezek: Dr. St. Šegačin, Naš sadašnji ustavni položaj, cena 16 K.
V. zvezek: Dr. L. Pitamlo, Pravo in revolucija, cena 7 K 50 v.
VI. zvezek: Dokumenti o jadranskem vprašanju, cena 18 K. 71 2
Po pošti priporočeno velja vsaka knjiga 1 K 60 v več.

Strojne tovarne in livarne
d. d.
Ljubljana. 40 26-3
Stroji za obdelovanje lesa, vodne turbine, žage, hidravlični regulatorji, stiskalnice za klobuke, transmisije, kovinski izdelki, armature, sesalje, ognjegasne brizgalne, zvonovi, elektrotahnične potrebščine, elektromotorji.

Medica & Co.
44 3
manufakturna veletrgovina
Ljubljana, Sodna ulica 7.

Naznanilo in priporočilo.
Vsed podražitve železnice sem preselil svojo delavnico klobukov iz Domžal v Ljubljano in
otvoril v Slomškovi ulici št. 27
— novo delavnico za klobuke. —
Priporočam se z odličnim spoštovanjem 90
Alojzij Janežič.

Vsakovrstno kolonijalno in materijalno blago
dobavlja za takoj po najnižjih cenah 37 5-5
Veletrgovina Fran Derenda, Ljubljana
Emonska cesta 8. Telefon Interurb. 313.
Ravnoram se proda po primerni ceni večja množina dobrih vinskih sodov za takojšnjo uporabo.